

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Galindo Martín i G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Interwenient popierający wnoszącego odwołanie: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas i A. Daly, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 381 z 16.11.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris – Francja) – Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International SASU

(Sprawa C-562/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Reklama porównawcza — Dyrektywa 2006/114/WE — Artykuł 4 — Dyrektywa 2005/29/WE — Artykuł 7 — Obiektywne porównanie cen — Zaniechanie wprowadzające w błąd — Reklama porównująca ceny produktów sprzedawanych w sklepach różnej wielkości lub różnego formatu — Dopuszczalność — Istotne informacje — Zakres i nośnik informacji)

(2017/C 104/28)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Carrefour Hypermarchés SAS

Strona pozwana: ITM Alimentaire International SASU

Sentencja

Artykuł 4 lit. a) i c) dyrektywy 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej w związku z art. 7 ust. 1–3 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że w rozumieniu pierwszego z tych przepisów niedozwolona może być reklama taka jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, porównująca ceny produktów sprzedawanych w sklepach różnej wielkości lub różnego formatu, jeżeli sklepy te należą do sieci, z których każda posiada szereg sklepów różnej wielkości lub różnego formatu, oraz jeżeli reklamodawca porównuje ceny stosowane w należących do jego sieci sklepach większych lub większego formatu z cenami podawanymi w należących do konkurencyjnych sieci sklepach mniejszych lub mniejszego formatu, chyba że konsumenci zostali poinformowani w sposób jasny i w samym przekazie reklamowym, że porównanie zostało dokonane między cenami stosowanymi w należących do sieci reklamodawcy sklepach większych lub większego formatu i cenami podawanymi w należących do konkurencyjnych sieci sklepach mniejszych lub mniejszego formatu.

W celu oceny dopuszczalności takiej reklamy do sądu odsyłającego należy zbadać, czy w sprawie w postępowaniu głównym, w świetle okoliczności niniejszego przypadku, rozpatrywana reklama nie spełnia wymogu obiektywności porównania lub ma charakter wprowadzający w błąd, po pierwsze, poprzez uwzględnienie sposobu postrzegania tej reklamy przez przeciętnego, właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego konsumenta danych produktów, i po drugie, poprzez uwzględnienie informacji znajdujących się w omawianej reklamie, w szczególności tych dotyczących sklepów należących do sieci reklamodawcy oraz sklepów należących do konkurencyjnych sieci, w których stosowane ceny zostały porównane, i ogólnie wszystkich cech tej reklamy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgia) – Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge

(Sprawa C-585/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Cukier — Opłaty produkcyjne — Obliczanie średniej straty — Obliczanie opłat produkcyjnych — Rozporządzenie (WE) nr 2267/2000 — Ważność — Rozporządzenie (WE) nr 1993/2001 — Ważność]

(2017/C 104/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raffinerie Tirlemontoise SA

Strona pozwana: État belge

Sentencja

- 1) Artykuł 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2038/1999 z dnia 13 września 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru należy interpretować w ten sposób, że w celu obliczenia średniej straty należy podzielić całkowitą kwotę rzeczywistych wydatków związanych z refundacjami wywozowymi do produktów objętych tym przepisem przez wszystkie ilości tych wywiezionych produktów, niezależnie od tego, czy w odniesieniu do tych ilości refundacje rzeczywiście zostały wypłacone.
- 2) Artykuł 33 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu łącznego obliczenia opłat produkcyjnych należy uwzględnić średnią stratę, którą oblicza się, dzieląc sumę rzeczywistych wydatków związanych z refundacjami wywozowymi do produktów podlegających temu przepisowi przez wszystkie ilości tych wywiezionych produktów, niezależnie od tego, czy w odniesieniu do tych ilości rzeczywiście zostały wypłacone refundacje wywozowe.
- 3) Stwierdza się nieważność rozporządzeń Komisji (WE) nr 2267/2000 z dnia 12 października 2000 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych oraz współczynnik obliczania opłaty dodatkowej w sektorze cukru na rok gospodarczy 1999/2000 oraz (WE) nr 1993/2001 z dnia 11 października 2001 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2000/2001.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.